

Ο ΔΙΑΔΟΓΟΣ ΜΑΣ

ΠΑΝΤΡΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

(Τοῦ Μιστὸς Πρεβέντος)

Ις ένα μεγάλο ρεστοράν του Βουλευτάριου, στήν ώρα του πούρου. Δύο φίλοι, διερέθεροι και διερέθεροι, που είχαν δέκα χρόνια να λειτουργούν : — "Ο Σεριέρ, 35 έτη, έπειτα ψηφεί στη Γαλλία από τη δροπέδια της Ασίας. Διάσημος, παρασημοφορημένος, θέλει τώρα γ' απολαύση τη ζωή! Ο Βωρέτ, πέρασ τα ίδια χρόνια γλεντώντας στο Παρίσι. Αντότος έχει έξερευνήση πατά βάθος την Παριζιάνα, και είνε πατού ουπρόσδετος.

Βωρέτ (γεμίζοντας το ποτηράκι του φύλου του). — "Υστερού από δέκα χρόνια που τά πέρασες με κονσέρβες, με σαρδέλες και κρέατα του κουτιού, άξει λίγες έκλεκτη σαμπάνια, αϊ ;

Σερέθ. — Γι' αυτό την πίσταν μ' εύγαρδηστη. Άλλα δέν με συγκινεῖ και τόσο ή ξωή τών διασκεδάσεων. Νά ξέρεις πόσο, από μακριά, στης άγριες έρημιες που έχησα, φαινόνται μικρά τά δάνθη σας, οι έρωτες σας, η πολιτική σας... Σέ βεβαιώ, τής βαρέθηκα διλες τής ματατήητες τού κόσμου!

Βωρέτ (χαμογελώντας) — "Ετσι νομίζει πανείς πολλές φορές. Όστε τι λογισμάζεις νά καμψις ; νά διασκεδάσης ; Όχι. Δοκίμασα γυναίκες δύο των χρωμάτων, αντό μέ δάκρυ. Νά παντρευτώ θά μού ταΐσατε καλλίτερα.

Βωρέτ. — Καραί ! είσαι πλούσιος, διορθωτής διωρθωτός, διάσημος, τό πράγμα θά έρθη μόνο του.

Σερέθ. — "Οχι, γιατί δέν γνωρίζω πιά πανένα στο Παρίσι, και μού είνε αννωστή ή πολιτισμένη γυναίκα. Σύ πον τήν έχεις μελετήση κατά βάθος και είσαι το χαριδέμον παιδί δύον των κοσμικών κύκλων, πρέπει νά μού έρχης έκεινη πον μού ταϊσάτεν.

Βωρέτ. — Δέν λέω δη. Τί θέλεις !.. Πλούτη, ευγένεια, έπιρροή ;..

Σερέθ. — "Απλούστατα μά γυναίκα πού νόστημη, και μίλιστα ωραία, άν είνε δινατόν. Πάντα τήν δινειροποιούσα.

Βωρέτ. — Τί ιδέα !

Σερέθ. — "Ετσι είνε. "Εγησα τόσον καιρό με τής ξένες, θέλω τώρα ν' άποκτήσω δική μου, γιά πάντα, μιά Γαλλίδα, έναν τύπο Παρισινής, που νά είνε από τοις καλλίτερους.

Βωρέτ. — Διάβολε ! (Μέ ειρωνεία). Νά τών έχης δικό σου και γιά πάντα αιτό τον τύπο... σάν πολλά ξητάς !

Σερέθ. — "Αρφόγι χωρά πάροσταν νά μπορώ νά τών άποκτήσω ;

Βωρέτ. — Νά τών άποκτήσης δέν είναι τίποτε... Τό δύσκολο είνε νά τών διατηρήσης, και μίλιστα σύ, που δύο διολογεῖς ότι σου είνε αγνωστή ή πολιτισμένη γυναίκα. Είναι σα νά θέλης νά περάσης τών Ατλαντικού μέ μια βαροκύλα.

Σερέθ. — Μά δέν είμαι μικρό παιδί· οι κίνδυνοι είνε τό σοιχείον μου ξέρω νά είμαι ήρωις.

Βωρέτ. — Μέ τή γυναίκα που θέλεις, δι ήρωισμός είς τίποτε δέν χρησιμεύει... προτιμούστενον νά είσαι πανούργος.

Σερέθ. — Μή σε νοιάζεις. "Ενας πολύπειρος σάνν έμενιν, είνε ίκανός νά κυβερνήσῃ μια κούκλα μοντέρνα. "Ολίγες ήμέρες θά μέ άρκεσουν γιά νά είνω τών τρόπων. Η γυναίκα που θά μέ τυλίξη δέν γεννήθηκε αύξομη, φιλαράκιο μου.

Βωρέτ. — "Άφού είν' έτσι, έμπροσής έχω έκεινο πού ξητάς : Μιά νέα έξοχον ώροφιας. "Ολοι γνωρίζουν νά τήν ίδουν όταν διαβαίνη..

Σερέθ. — Τέλεια !

Βωρέτ. — Είκοσιτριών έτῶν, έπινων στήν άκμή της, μαλλιά αφθονα, μάτια πού σαίτευσον, πλάσμα υπέροχο... και δονομά διορθοφία:

Χριστίνα

Σερέθ (κατενθυσιασμένος). — Μοναχοκόρη ;

Βωρέτ. — "Οχι, έχει μιά άδελφη, μά μίσκημούλα.

Σερέθ. — Ας μή γίνεται λόγος γι' αύτη. "Η οίκογένεια ;

Βωρέτ. — Καλή, εύγενής, χωρίς περιουσία.

Σερέθ. — "Έχω έγώ περιουσία γιά δύο. Πότε μπορούμε νά τήν ίδουμε ;

Βωρέτ. — Δέν μού ξητής πληροφορίες ψυχολογικές ;

Σερέθ. — Τί νά τής κάμω..

Βωρέτ. — Τότε, σύμφωνοι, θά σε συστήσω μέ πρότη ευκαιρία. Θά άργηνασθω ένα πρόγευμα σ' αύτες τής κυριες που βρίσκονται τώρα στήν έξοχην.

Σερέθ. — Δέν μέ παρουσιάσης βέβαια ώς δύοψήφιο...

Βωρέτ. — "Οχι, μένε ήσυχος. Ξέφω από διπλωματία. Πώς θ' άποτελεώσουμε τή βραδειά μας ;

Σερέθ. — Ας πάμε ένα γύρο στό βουλευτάριο.

(Όλιγες ήμέρες άργότερα, διερέθερο προσωπιστέλει τό φίλο του στούς Μπαλάρι. Η Χριστίνα τόσο τών θα βώνει, ώστε λησμονεί σχεδόν νά χαιρετίσει τό πατέρα της και τήν άλλη της άδελφήν τήν Ζορζέτ, — τήν άσχημη, δύος τού είταν. Η όπια θέμας έχει κάποια νοστιμάδα. Στό πρόγευμα, άρχιζουν να μιλού με κάποια οίκειότητα. "Η Τύχη (;) έτοποδέτης τόν Σεριέρ στό πλευρό της Χριστίνας πού πού ζάρει σάν άγαλμα, άδιάφορη, μεμε τηρημένη στάς κινησίες της σά βασιλίσσας.

Σερέθ (οικοτισμένος). — Θέλει εκείνους ε.

Χριστίνα (ξηρά). — Ποτέ, κύριε.

Σερέθ. — Νέρο ;

Χριστίνα. — Πίνω μόνον μετά τό γε' μα.

Σερέθ. — Υποφέρετε άπό τό στομάχη ;

Χριστίνα (πειραγμένη). — "Εγώ, νά ύπο τέρω ; Είμαι πάντα πολλά πολλά. "Ε γ ω, ξηρό τών ίδεα (;) σοποθετεῖ τό εγ ω στην κάθε φράση! "Ε γ ω, ξηρό τών ίδεα (;) σοπετεῖ πάντα πολλά πολλά πους έκαναν με άρχατοι. "Ετού, έ γ ω κάθε προί παρούσα (;) ξηρά θέματα με τό βάνος μου κανονίζω τήν τροφή μου !

Σερέθ (άρρως έμεινε ανανδος ήλιγες στιγμές). — Διαβάζετε πολὺ δεσποτίνες;

Χριστίνα. — "Ε γ ω ; Ποτέ... Για ποιό λόγο ;... "Έν περιώτοις δέν έχω καιρούς.

(Ο Σεριέρ με άπορους τήν κυττάτει σάν νά βλέπη ένα ωάλιο άγαλμα, άδειαν, χωρίς ψυχή. Στήν άλλη άκρη του τραπέζιου, ή Ζορζέτ συνδιαλέγεται με τον Βωρέτ,

Ζορζέτ. — Είνε άλλην πλούσιος φίλος σας Σεριέρ ;

Βωρέτ. — "Εχει τοιά έκατομμύρια περ ουσία.

Ζορζέτ. — Αρκετά. Γιά τήν άδελφή μου ηλιθε !

Βωρέτ. — Πώς ηλιθε ;

Ζορζέτ. — Φαινεται καθαρά πώς έρχεται γιά γιαμπρός, αυτός ο χώριος, άλλη ή αδιλήρη μου είναι τόσο κουτή., (Όλιγο ήσερώτερα).

Τί είνε αιτόν με γιαγιά μα ταξίδια του :

Βωρέτ. — Μεγάλες έξερευνήσεις μεταξύ τής Ινδίας και τού θιβέτ, στά Ιμαλάια. Ειδέ από κοντά τόν περίφημο Γκωριζανκάρ.

Ζορζέτ. — Είνε κανένα θηρίο !

Βωρέτ. — "Οχι είνε ή πιό ψηλή λιονταρισμένη κορυφή τού κόσμου. "Αν θέλετε νά μάθετε περισσότερα, διαβάστε τόν Λαρούς, καθώς και μετά τόν έδημοσίευσε δι φίλος μου στή « Γεωγραφική Επιθεώρησις ».

(Η λέξη Λαρούς διεφώτισε τήν Ζορζέτ, και, μόλις τό σογγυωτές πετείστες, πή αινει τό μελετήση τό σχετικόν μέρος στό λεξικό του Λαρούς. Μισή ώρα θετερότερα κατεβαίνει στόν κήπο και πηγαίνει κοντά στόν Σεριέρ, κρατοντας στό χέρι τής ένα λεύκωμα.

Ζορζέτ (ή ποκόνεται δειλον θυμασμόν). — Κύριε ... "Αν δεν είνε μεγάλη μου αδιαστούσα ; Όλιγες γραμμές δικές σας στό βιβλίο τών άνχυρασμάτων μου... (Τό φυλλομετρεῖ). Βλέπετε πόσες έξοχότετες μού έχουν γραμμένα.

Σερέθ (καλακεύεται πολὺ και χαμογελεῖ). — Αλλά, δεσποινίς, δέν είμαι άξιος...

Ζορζέτ. — Θά είναι γιά μένα μεγάλη χάρις... (Τον παρουσιάζει τό μολύβι). Μή μού άρνηθητε νά στολίσετε τή συλλογή μου ; Κοκκίνος άπο εύχαριστησιν, δι Σεριέρ παίρνει τό μολύβι και συλλογίζεται τί νά γράψῃ. Κατά τι από τής έντυπωσεις σας στό Γκωριζανκάρ.

Σερέθ (καπλακεύεται πολὺ και πηγαίνει);

Σεριέρ. — Πώς, ξέρετε ;

Ζορζέτ. — "Αν ξέρω !... Αλλά είμαι άπό τους θυμασμάτας τών έξερευνήσεων σας. Διάβασα διάσας πελέτας σας στή « Γεωγραφική Επιθεώρησις ».

Σερέθ. — Είνε δυνατόν ;

Ζορζέτ. — Είδα από αντιθέτως πολύς τους άλλους έξερευνητάς, άκολουθήσατε τήν άδον.

Σερέθ. — "Τήν άδον τόν Τουρκεστάν και τού Κασιμίρ.

Ζορζέτ. — Θυμάμαι κάτι σελίδες πον έράψατε...

Σερέθ. — Μετά τήν άναβασιν μου στό Βονδερόπούντς ;

Ζορζέτ. — "Ακριβώς ... "Ω, τί ώραίς περιγράφη ! Τή διάβασα περισσότερο από δέκα φορές... Και ο χειμώνας που περάσατε...

Σερέθ. — Στό Δικικίμ.

Ζορζέτ. — Ναι, έκει. Τί μεγάλες ίδεες θα συλλαμβάνη κανείς μέσα σ' έκεινες τής άπεραντες έκτασεις τών πάγων ! Όσο συλλογίζομαι δι μιλώ τόσο ήσυχα μαζί σας και δι τί έκεινες τής τρομε-

ρες μοναξιές... Αισθάνομαι μιά συγκίνηση! "Οταν μου είπαν δια-
έπροσκειτο να έρθετε να προγευματίσετε μαζί μας τόπω, τόσο ζα-
λιστικα!

Σεριέδε (όλος χαρά).—"Ω! Δεσποινίς... ή έπιείκειά σας μεγαλε-
ποιει τή γένιαν μου..."

"Η Ζορζέτ, πού βλέπει διτι τά λόγια της πιά-
νυν τόπο, έξικολούνει έπι μία ώρα άκομη να
μιλήγια τά Ίμαλάνια και νά έκθειάζει τον
ήρωασμό του έξερενητού..."

Στό γυρισμό τους στό Παρίσι, μέσα στό
τρίπον.

Σεριέδε (τον τών τιλίξεν χωρίς νά τό νοιώση) στό Βωρέτ.—"Α! φίλες μου, είνε θεσπεσία!

Βωρέτ (πού είδε τό κόλπο).—"Η Χριστίνα;

Σεριέδε.—"Α! ολι, αυτή είνε ένα ξόνον! "Η
άδελφη της! Την έλεγε ο σαχημούλα και
θύλου, είνε πολύ πιο χαριτωμένη
άπο μια διμορφη νέα, έχει χάρι που
προσέχει από τό πνευμά της, άπο
τό φρές τών ματιών της. Και τι μόρ-
φωτις, τι γνωσίες!... "Οσο ή Χρι-
στίνα είνε σε ρόπη σάν ένα αλμά,
τόσο ή άλλη είνε ξενάγην!

Βωρέτ—Διάβολε! Τι πανηγυ-
ριστικά!

Σεριέδε.—"Έκεινο τό ξόνο ή Χριστίνα μου μιλούσε μόνο γιά τό
έγω της σ' άλλο τό πρόγευμα..."

Βωρέτ.—"Ένω ή άλλη σου μιλούσε μόνο γιά τό έγω σου.

Σεριέδε.—"Ενδιαφέρεται γιά τό έγονο μου, τό νοιώθει.

Βωρέτ.—"Βλέπω διτι δεν βρι θήκες άκομη διες της ματαύτητες
τον κόσμου.

Σεριέδε.—"Διάβολε, ναι! Έστιμω στή γυναίκα πρώτα τήν άξια
και θυτερα τήν ωμορφιά.

Βωρέτ.—"Όστε τή Ζορζέτ θι ξητήτης νά πάρης γυναίκα;

Σεριέδε.—"Μόλις αι διατυπώσεις μου τό επιτρέψει υν.

Βωρέτ.—"Έγεις δίχρο.

Σεριέδε.—"Βεβαιωτάτα! Βλέπεις, ένας έξερενητής έρθει νά κρίνη
σύντομα τής Παρισινές. (Γόν χτυπά γελώντας στον ώμο). Αϊ, φιλα-
ράκο μου, ή μν έρνα κούλα που θά με την έξι έμενα δεν γνωνή-
θηκες άκομα

ΜΙΣΕΛ ΠΡΟΒΕΝΣ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

"Η διεύθυνσης του «Μπουκέτου», έπειτας τον περιοδικού αυτού, τό διποτέν έδωσεν εις τό κοινόν, τέλειον άπο πάσης άπωφεως, μή
φιευθείσα κόπων και εξόδων, πρόσκειται νά προσφέρει ηδη είς τόν
λαον και έτερων συμπατών έκλεπτον άναγνωσμάτων, μοναδικον είς τό
ειδός των. Θι άρχιση δηλαδή κατατίζουσα «Βιβλιοθήκην» του
«Μπουκέτου» διά μηνιών έκδοσεων, έκλεγουσα πρός τοτο τά άριστα
τών έργων τών γνωστοτέρων έξων, και «Έλληνων συγγραφέων». Ούτο
θι έκδιδεται εις τόμος τον μή-α, περιλαμβάνων ένα αντοτελές μυθι-
στοριακό, έκλεκτον και άξιανγοντον

Οι άναγνοσταί μας, οι έτιμουστες ν' άποκησουν τά έργα
τής «Βιβλιοθήκης» του «Μπουκέτου», δύναντι νά έγγραφον πρός
τόν συνδρομηταί, καταβάλλοντες τον ίματην, έξάμηνον ήτη έτησιαν
συνδρομήν. Η συνδρομή θι είναι 120 μονών δραχμών δι' έν έτος
και άνάλογος διά τάς τομηνίας και έξαμηνίας. Οι συνδρομηταί μας
θι λαμβάνουν τακτικά κάθε μήνη το βιβλίον των. Ανεδέσπαινεν
πρός τούτο εις γνωστούς λογόνων και μᾶς μεταφράζουν τά πλέον
γοητευτικά έργα τής παγκοσμίου φιλολογίας. Αϊ έκδόσεις μας θά
είναι πολυτελες και κομψότατα. Αι συνδρομαι δέον γ' άποτελέ-
λωνται εις τά χραπειά μας. Τοιουτούς άποκηστε διοι, πλήν του «Μπουκέτου» και μία σειράν θανατιών έργων, καταστή-
ζοντες έκλεκτην βιβλιοθήκην. Τό πρόστον έργων θά έκδοθη τόν Ιούνιον.

Δέν πρέπει λοιπον κανεις να έχαση απήγη την εύκαιριαν. "Ολοι
οι άναγνοσταί μας πρέπει νά έγγραφον συνδρομηταί τής «Βιβλιο-
θήκης» του «Μπουκέτου». Θι δεχόμεις α άκομη και μητριαίας συνδρο-
μάς. Αποστέλλεται σύντομα τήν συνδρομήν σας διά νό άρχιστε λαμ-
βάνοντες άπο τόν πρόστον μήνα τάς έκδόσεις τού «Μπουκέτου», αι
διποτά θά είνε μοναδικαί.

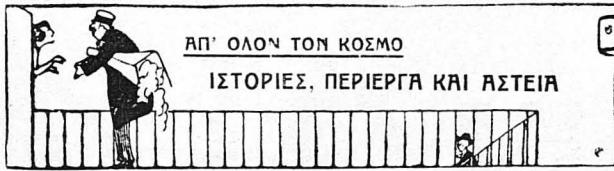
Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Κους Κους Πρόδρομον Βαρβάκην, Όλυμπιουν-Διαμαντή 11, Θεσ-
σαλονίκητης, Γεώγη, Βενέτην, Τέρμα Σαλαμίνος, Πειραιά,
έξαμηνος. Γεώγη. Καρδιανώλην, καρδιοποίον, Λαύρειον έτησία. Γ.
Παπασαλείδην, Β. Ούγγα 1, Θεσαλονίκης έξαμηνος, Μαρτάκην, Ήράλειον
Κέρτης, τρίμηνος, "Αγ. Δαλέγκαν, Νίκης 3, Θεσσαλονίκην,
τρίμηνος. Αιμιλίουν Ανδήνη, μηχανικόν, Θεσσαλονίκην, έξα-
μηνος. Ελήνητη τάντιμον και ένεγραφτε συνδρομηταί εις τήν
βιβλιοθήκην του «Μπουκέτου».

ΠΡΟΣΕΧΩΣ "Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΛΕΝ,"

Τό σπαζατικόν, τό ιπέροχον, τό συγκινητικώτατο δράμα του
ΜΕΤΑΙΡΙΑΓΚ.

Μεταφράζεται άποκλειστικόν γιά τό «Μπουκέτο» και θά παιχθη
κατόπιν ήπο κεντρικού μας θιάσου.

ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Τό κουράγιο τού "Εδισων"

Ο διαιμόνιος έφευρετες "Εδισων, τού δόποιον τό παρελθόντα
Φεβρουάριον έπανηγυρήση ή τόν επέτειος, δέν πανει ν' ασχολήται
με ακαταπονητον ζειν εις τάς έφευρέσεις του, παρ' άλια τά γηρα-
τειά του. Άδιάποτα έργαζεται κλεισμενος εις το ζημικον έργαστη-
ριόν του, τό δόποιον ίδρυσεν από τού 1876 εις την Νέαν. Υεράτεν,
και τό έβαττα με τό ίνομα Μένιο Πάρα. Έκει έργαζεται ο ίδιος,
μή άναθετον εις τούς συνεργάτας του, δηση έπιστημονική μόρφωσις
και τό την διακρίνη, την φροντίδα νά φέρουν αύτοι εις πέρας ένα
διοπονήποτε πείθαμε.

Σύμμερον, εις τό ζημια τον έργαστηριον τού Μένιο Πάρα διέ-
μενας Αμερικανώς έφευρετης μελετη τά ζωτικώτερα προβλήματα τών
φυσικών έπιστημων. Άσύρματον τηλέγαυρον, τηλέδρουσι και τηλε-
μηχανικήν. Και έπληγεται άκομη τούς συναδέλφους του διά
την ζωηρότητα τού πνευματός του και τήν διαγένειαν τών προβλέ-
ψεών του.

Άπειργια... έλεφάντων!

Εἰς δίλους τυγχάνει γνωστόν τό άξιοθάμαστον έντσιτον τών έ-
λεφάντων. Η έπιδειξιότης των και ή δυναμίς των καθιστούν τήν
σύμπραξην των άπαρατων εις τίνας έργασίας. Άλια πρέπει νά
γνωρίζεται πάνω νά έπειτασσον ξύλων από τον ποτα-
μόν. Τά νοιμονα τών έπιλαμβανον τους δοκούς από τά γερά, τούς
μετεφερον εις τίνας άπόστασιν και έσηματιζον, άδηγονι γονάπο
τούς ελεφαντηλάτας, σωρών κανονικούς. Είναι ή έργασία ήτο έπι-
πονος, ή μερις τής έργες ήτο άφρινος. Μετα πολλας ερδομάδας
έκριναν τους επιλατώσουν τήν περίδον εις τό ήμισυ. Ή δυ-
σαρέκεια τών έλεφάντων τον ιπέριος έπιλαμβάνει έναν
άλλαποτης προέχεται απλώς και μόνον έλανθους. Όταν απεδεί-
χη διτι ή νέα μερις ήτο έργιστη, τα πεκνόδεμα έκηρευνται άπερ-
για, άρρωμαν μποτούς των επαναλαμβάνουν τήν έργασιαν. Επι
δέκα μέρας, έστατη μάνδυτον νά τούς επαναφέρουν εις τό ναυπη-
γετον. Και μόνον έτσι ή μερις τής έργες άπεδον ήτο εις αύτοις άκε-
ραιά, με προφανή εύδιαστειαν άνελαβον πάλιν έργασιαν.

Τά Πιγαντόδενδρα!

Είτι τήν Βραζιλίαν, παρά τάς οχημας τού ποταμού Αμπεζόνος
νπάργουν δάση καλούμενα γ κ α π ο, τά δόποια κατά πειριδούς
πλημμυρούνται ιπόγειως από τά δάσια τού ποταμού Αμαζόνος. Είναι
ταπερίγαπτος ή μεγαλιώδης λαμπρότης αντών τών παρθέ-
νων δασῶν διτού ή βλάστησης ιργάμενη. Από τά δάσια εξέχονται
δένδρα γιγάντια τών δόποιων οι λειτοι κορμοι άνερχονται μέχρις
80 ποδών. Παρά την βάσιν τών δένδρων τουτων ήπειροις λαβύριν-
θος από θάμνους δενδριλλα και άνερποτακά φυτά ένα μέσω ποτών δό-
ποιων κολυμβούν οι πολυπληθετες εις έκεινα τά μέρη μαρού προ-
κόπεδοι.

Τό άξιοθάμαστον εις αύτά τά δάση, είνε τά κολλοσιατά δέν-
δρα. Ένας περιηγητής πειριγμάτει τρία έξι αύτών. τά δόποια, ώς λέ-
γεται, χρονολογούνται από τής έποκης τού Όμηρου. "Όλον τό μη-
πον, τούς κορμούς των είναι γηγενών και χωρίς φύλλα, οι κλάδοι φύον-
ται εις τούποιο ήφασ, ώστε δέν δάσαται τις πλέον νά διακονή τό
σχημα τών φύλλων τά δόποια τούς καλύπτονται. Οι κορμοι των έπι-
σης είνε άποροστέλλοστοι. Διά νά εναγκαλισθώνται δέκαπεντε ή έναντι τά
δένδρα με τούς βραχίονας άνοικτούς, άπαιτονται δεκαπέντε ή ένδρες.
Κατα τίνας σφρούς, αυτά τά τρία κολλοσιατά δένδρα έχουν ήλι-
κίαν 2,736 έτῶν.

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΑΣ

'Αναχωρήσας πρό τίνος έξι 'Αθηνών εύρισκεται ηδη έν Θεσσα-
λονίκη ό περιοδεύων άντιπρόσωπος τού «Μπουκέτου» κ. 'Ελευθ.
Γιαννακέλης. 'Ο κ. Γιαννακέλης πρόκειται νά πειριέλθη διόλκηρον
τήν Ελλάδα. Παλαιάν και Νέαν, πρός διάδοσιν τού πειριδούκο
μας και έγγραφη συνδρομητόν. Τόν κ. Γιαννακέλην συνιτσώμεν
θεομόρ πάντας τους φίλους, άναγνώστας και συνεργάτης τού
«Μπουκέτου» και τούς παρακαλούμεν διποις τόν δευτολύνυν και
ένταχνον εις τό έργον του.

'Εν Θεσσαλονίκη ό κ. Γιαννακέλης δέχεται εις τό Καπνιμπορικόν
Κατάστημα Κ. Βάρκα (όδος Μητροπόλεως).